

πειθαρχίας, ὁ δὲ εἶχεν ἐπὶ κεφαλῆς στρατηγὸν υεγάλης πολεμικῆς πείρας, δεδοκιμασμένους στρατηγοὺς καὶ συνιστάμενος ἐκ μαχητῶν ἐν μάχαις καὶ νίκαις εἰθισμένων καὶ τυφλῶς τῷ βασιλεῖ ὑπακούόντων. Καίτοι δὲ διὰ τὸν ἀπαθή θεατὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης ἦν ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν, οὐχ' ἡττον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἔπραξαν πᾶν ὅ, τι τὸ διδύναντο, ὅπως διὰ τελευταίας τινὸς νίκης, σώσωσιν. εἰ δυνατὸν, τὴν πατρίδα. "Οθεν κρατερῶς κατὰ τοῦ δεξιοῦ κέρκτος τοῦ ἐγχροῦ ἐπιτιθέντες οἱ Ἀθηναῖοι κατώρθωσαν ν' ἀποκριθεῖσι τὸν ἀπέναντι αὐτῶν ιστάμενον Φίλιππον. Δυστυχοῦς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῶν πτέρυγι τὴν μάχην παρεῖχεν ἀλλην ὅψιν. Οἱ Ἀλεξανδροὶ ἐπιπίπτει ως θύελλα κατὰ τῶν Θηβαίων, καίτοι δὲ θυμύκατα ἀνδρείας διαπράττονται ὑπὸ τῶν τελευταίων. καίτοι ὁ ἐκ τριακοσίων ἐκλεκτῶν Θηβαίων μαχητῶν, διὰ στενῆς φιλίας πρὸς ἀλλήλους συνδεομένων, συνιστάμενος Ἰερὸς Λόγος ἡρωτῶντος ἀποκρούει τὰ ἀσίποτε ἐκ νέου ἐπιτιθέμενα τάγματα τοῦ βασιλικοῦ πρύγκηπος, οὐχ' ἡττον οἱ ὀλίγιστοι οὗτοι ἀνδρεῖοι ἐξαρνίζονται ἀλληλοδικαδόγοις ὑπὸ τὰς ἐρόδους τῶν λογοφόρων τῆς μακεδονικῆς φάλαγγος, μέγροις οὐ πάντες, φέροντες τὰς πληγὰς ἐπὶ τοῦ στήθους, πίπτουσιν, ἐνει, ἐνθα ἐν ἀργῇ εἴχον παραταχθῆ. Τοῦ δεξιοῦ κέρκτος ἡττηθέντος ὁ Ἀλεξανδροὶ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ κέντρου, συγχρόνως δ' ἐφοριμά ὁ Φίλιππος κατὰ τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες ἐν τῇ προτέρᾳ κατ' αὐτοῦ ὄρμηται ἐπιθέσει διαπάσσοντες τὰς τάξεις δὲν ἥδυνθησαν νὰ ὀπισθοχωρήσωσιν ἐν τάξει ἐνώπιον τῆς καταγίδος ταύτης. Ἐπομένως ἡ ὀπισθοχώρησις μετεῖλθη μετ' ὀλίγον εἰς φυγὴν, γίλοις δὲ Ἀθηναῖοι ἐκάλυψαν τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ δισχίλιοι ἡγεμονιώτεροι παντελῶς.

Οὕτω διὰ μιᾶς μάχης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπεσφράγισθη ἡ συμφορὰ τῆς Ἑλλάδος. Καίτοι δ' ἔνικι πόλεις, ἴδιως αἱ Ἀθηναῖ, ἐλέω τοῦ νικητοῦ ἀπήλαυνον καὶ μετὰ ταῦτα ποιᾶς τινος ἐλευθερίας, οὐχ' ἡττον εἶνε ἀνεπίδεκτον ἀμυνολίκης τὸ ὑπόπλιν ἀρχαῖον συγγραφέων λεγόμενον ὅτι, ἡ ἡμέρα αὕτη ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ τέλος τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς